

Лаза Лазаревић
“Све ће то народ позлатити”

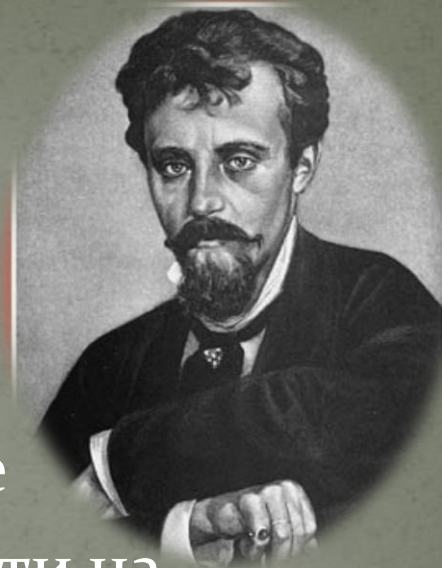
Наташа Јеремић
ОШ “Ђура Јакшић”
Београд

Реализам у српској књижевности

- Реализам је открио малог човјека и његов свет. Пажњу поклањају разноликим видовима народног живота - од оних прастарих, фолклорних, до оних које је донело ново доба.
- Теже да што верније пренесу начин живљења, обичаје, нарави и начин говора у појединим крајевима.
- У књижевност улази регионална тематика, а у њен језик продиру дијалекатска обележја.
- Реалисти су са познавањем и разумевањем приказали породичне и друштвене прилике на селу и у малом граду, док су од модерног града и од европског начина живота зазирали.

Из Википедије, слободне енциклопедије

Лаза Лазаревић

- рођен у Шапцу 1851. године
- школовао се у Београду и Бечу
- творац српске психолошке приповетке
- Све његове приповетке могу се поделити на приповетке из градског и на приповетке из сеоског живота.
- Карактеристика Лазаревићих приповедака је идеализација и величање патријархалног света и породичне задруге којој се све жртвује па чак и сопствена срећа.

Из Википедије, слободне енциклопедије

8 довршених приповетки

- „Први пут с оцем на јутрење“
- „Школска икона“,
- „У добри час хајдуци!“,
- „На бунару“
- „Вертер“,
- „Све ће то народ позлатити“
- „Ветар“
- „Он зна све“

“Све ће то народ позлатити”

- епика
- приповетка
- Тема: Повратак ратног инвалида кући
- Ликови: Благоеј казанџија, капетан, Благојев син, народ-„публика“
- Композиција приповетке:
 - Вест о рањавању, нада
 - Први сусрет са сином, онесвешћивање
 - “Све ће то народ позлатити”, утеха
 - Војник постаје богаљ и просјак, разочарање

- У јесен 1881. године Лазаревић пише приповетку „Све ће то народ позлатити“ а објављује је средином јануара 1882. године у „Отаџбини“.
- По мишљењу Милана Кашанина она представља једну од најистинитијих и најсавршенијих прича и изван оквира српске књижевности.
- То је једина приповетка која нема оптимистички преокрет. Лазаревић је овде изнео слику друштва које не брине о онима који су се жртвовали за отаџбину и стаје на њихову страну.

Јован Деретић «Историја српске књижевности»

Реализам

Преи пут са
оцем на јутрење

Ко? Благоје казанџија, капетан, Благојевић син, народ на пристаништу
Кад? након ратова Србије са Турцима и Бугарима 1876-1878
де? након непростапане ноћи на пристаништу у иш чекивањ у броду са повратницима из рата

Лаза Лазаревић
Све ће то народ позлатити

Благоје дознаје да му је син тешко рањен

Пролазак кроз гомили лупника

онесвешћивање

Поклони, народ је све позлатио

Војник = богаљ и просјак

Благоје казанџија - неверица и страх, запрепашћење,
неизвесност, бол, очајнички крик, незнање, варљива угледа,
бол и тешка истина.

Благојевић син - физички изглед пре рата, здравље, снага, слика
разбијене скупоцене вазе, депресија, просјачење.

Окупљени народ - солидарност, пажња, дарожљивост,
"позлаћивање" јуначких рана.

Нестају одушевљење, љубав, дужност и сажаљење

Хвала на пажњи!

Више о овој теми можете видети

[ОВДЕ](#)

на нашем јутјуб каналу.